

Oslo Vestre Frikirke

Der jord og himmel møtes

Redaktøren har ordet

Nå er det sommer og om noen dager er det midtsommer, den lyseste tiden på året. Tanken på vinter og sne er langt borte nå. Vi ser frem til fri og ferie fra skole og jobb. Håper alle får en lang, god og varm sommer sammen med familie, venner og andre du er glad i.

I løpet av sommeren flytter Frikirkens hovedkontor inn som leietakere i «nybygget» til Vestre Frikirke. Disse lokalene har tidligere vært utleid til ulike bedrifter, fungert som pastorbolig og de senere årene har de vært leid ut som studenthybler. I dette nummeret av menighetsbladet kan du lese mer om de nye leietakerne, og om historien og opptakten til at Frikirkens hovedkontor flytter til Vestre.

I våres hadde Vestre tilsynsbesøk av tilsynsmannen fra Østre presbyterium. Ved et slikt besøk skal tilsynsmannen se til at kirken følger de rette ordninger, og han kan gi råd og oppmuntring med tanke på menighetens arbeid. Her i bladet finner du en oppsummering og refleksjon etter dette tilsynsbesøket.

Også kan du lese om munken og martyren Maximillian Kolbe, som i Auschwitz ga sitt eget liv for å redde en annen, og vi får en rapport fra vårens tårnagenthelg for barn i alderen 7–12 år.

God lesning – og en riktig god sommer!

Innhold

Jesus i Auschwitz?	Side 4-5
Tårnagenter	Side 6-7
Barnesiden	Side 8
Avstemt med Jesu budskap	Side 9-10
Menighetsweekend 7. - 9. september	Side 11
På hjemlige trakter	Side 12-13
En helt personlig refleksjon etter et tilsynsbesøk	Side 14
Økonomi	Side 15
Alt klart for flytting	Side 16-17
Til ettertanke...	Side 17
Dugnad kan være ekstremsport!?	Side 18
Program for sommeren 2018	Side 19

Oslo Vestre Frikirke ligger sentralt ved rundkjøringen på Bislett.
Du finner også informasjon om våre aktiviteter på:

www.vestrefrikirke.no

facebook.com/oslo-kirke

For kontakt med administrasjonen: post@vestrefrikirke.no

For kontakt med eldsterådet: eldsteraadet@vestrefrikirke.no

For kontakt med menighetsstyret: menighetsstyret@vestrefrikirke.no

For kontakt med menighetsarbeider: menighetsarbeider@vestrefrikirke.no

Telefonnummeret til kirken er: 22 46 77 43

Telefonnummeret til menighetsarbeider er: 940 83 354

Å drifte en menighet med mange aktiviteter og et stort bygg koster penger. Vi trenger hjelp til å dekke disse kostnadene. Vil du støtte med en engangssum eller et fast beløp, er vårt kontonummer 3000 15 39813. Du kan også Vipps til nr 15103 Oslo Vestre Frikirke

Jesus i Auschwitz?

Tekst: Jan Olav Høgetveit

Foto: Wikimedia Commons

Jeg har vært så heldig å få være med to skoleklasser med hvite busser, en av dem var til Auschwitz i Polen. Det gjorde et ut-slettelig inntrykk. Et industrialisert massemord av dette kaliber er nesten umulig å forstå, men bare størrelsen på dette anlegget og vitnesbyrdene om hva som ble begått her gir meg frysninger. Bare i Auschwitz døde nærmere 1,1 millioner mennesker. Over én million mennesker! Men heldigvis finnes det lyspunkter selv i det dypeste mørket, og dagens handlekraftige hovedperson var en av de innsatte i blokk 11 i Auschwitz.

Raimund Kolbe

Raimund Kolbe, født den 7. januar 1894 i Polen, hadde det vi på medisinsk ville kalle en upåfallende barndom. Han var én

av tre sønner, med en far som jobbet på fabrikk og en mor som jobbet som jordmor og sykepleier. Foreldrene var dypt fromme, strevde for å gi barna mat og klær og ga barna en streng oppdragelse. Men på ett punkt skiller han seg ut. Som 10-åring hadde han en drøm om at Jomfru Maria viste seg for ham og tilbød ham to kroner, en hvit for renhet og en rød for martyriet. Han valgte begge, Maria smilte til ham og forsvant.

Skole- og klostergang

Familien hadde ikke råd til å gi Raimund skolegang, men han imponerte en apoteker som ga Raimund privatundervisning i Latin så han kunne ta latineksamen. Dette var nødvendig for å kunne studere videre. Senere kom Raimund inn på en skole

drevet av katolikker, der han utmerket seg i de viktigste fagene i enhver utdanning: matematikk, fysikk og teknologi. For å gi foreldrene mulighet til å få oppfylt sitt sterke ønske om å gå i kloster, ble Raimund fransiskanermunk og tok ordensnavnet Maximillian da han avla de første løftene den 1. november 1914, noe han gjorde på tross av sterk tvil om dette var riktig.

Andre verdenskrig

Etter å ha bygget opp et kloster, drevet misjon og etablert et tidsskrift i Japan måtte han reise hjem på grunn av tuberkulose, migrene og en hudsykdom. (Klosteret ble bygget i Nagasaki, men på grunn av pengemangel måtte de bygge det bak en ås i utkanten av byen. Dette bidro til at klosteret overlevde atombombesprengningen i Nagasaki). Tilbake i Polen opplevde han tyskernes brutale okkupasjon i 1939. Maximillian var ikke en av de som var likegyldig til jødernes skjebne. Han tok imot flyktninger, i tillegg til å fortsette å gi ut tidsskriftet med anti-nazistisk innhold. Det gikk som det måtte gå, Maximillian ble tatt av Gestapo og endte opp som fange nummer 16670 i Auschwitz.

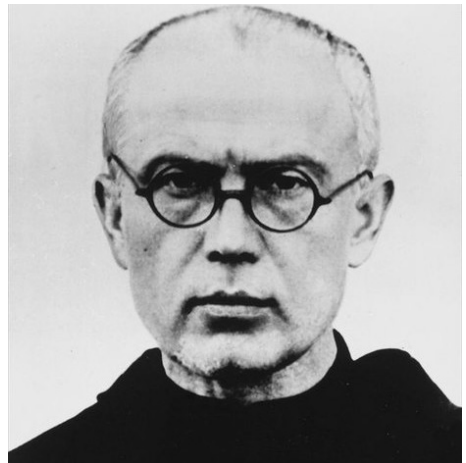
Martyriet

Så, en dag i slutten av juli trodde vokterne at en av fangene i brakken hadde rømt, og kommandanten beordret i henhold til reglementet at ti fanger måtte dø som straff. Ti fanger ble vilkårlig plukket ut på appellplassen for å sultes i hjel. En av disse, Franciszek Gajowniczek, skrek ut i desperasjon: «Jesus i Auschwitz? Min kone og mine barn, jeg skal aldri se dem igjen!?!». Da gikk Kolbe et skritt fram og

tilbød seg å ta hans plass. «Hvem er du?», spurte leirkommandanten, SS-oberst Frisch. «En gammel katolsk prest som vil ta hans plass, siden han har kone og barn», svarte Kolbe. Obersten var likeglad med hvem som ble tatt, bare antallet ble riktig og ga Maximillian lov til å bytte plass med Gajowniczek som kunne gå tilbake til de andre som skulle leve videre. Dette er det eneste kjente eksempelet på at noen i Auschwitz gikk frivillig i døden for en annen. Etter å ha tilbragt flere uker i dødscellen uten mat fikk kommandanten nok og ga ordre om å avslutte prosessen. Den 14. august døde Maximillian av en giftsprøyte, klokken 12.30.

Etterord

Franciszek Gajowniczek, mannen som Maximillian tok plassen til, overlevde både Auschwitz og krigen, ble faktisk gjenforent med sin kone. Gajowniczek ble 93 år gammel og døde i 1995. Maximillian Kolbe ble kanonisert som helgen den 10. oktober 1982. Mannen han ga sitt liv for å redde er død nå, men minnet om handlingen hans lever evig.

Tårnagenter

Tekst: Anna-Merete Angell Stray-Pedersen

Årets tårnagenter var samlet i kirka lørdag 21. april.

Det var Benjamin -agent 19, Albertine -agent Klatt og Jenny -agent Unicorn som var på oppdrag i år sammen med hunden -agent Leo og menighetsarbeider Elisabeth.

Etter kirkekaffen neste dag møtte vi de tre agentbarna, og de fortalte de hadde hatt det veldig gøy som tårnagenter. Spesielt likte de å leke gjemsel med agent-Leo, som er en Golden Retriever. De gjemte seg for hunden og hunden snuste seg fram for å finne dem. Etterpå gjemte de en bamse (med rødt fyll, nesten som blod) og da

hunden kom med bamsen i munnen, dryppet det nesten litt rødt fyll ut.

Agentene likte også at de gjorde kryssord som krevde at de måtte bruke bibelen for å finne riktig ord. Jenny fortalte at de lærte hvordan en kan lese og orientere seg i bibelen. Agentene snakket i munnen på hverandre da de fortalte hva de har lært om nattverden. Både at det var Jesus som sa at vi skal holde nattverd. At han gjorde det da Jesus og disiplene hadde det siste kveldsmåltidet sammen. At brødet vi spiser er hans kropp eller legeme, og vinen hans blod. Benjamin husket også at de har lært at Jesus er verdens lys.

Agentene syntes også det var gøy å se opp i kirketårnet. Da sto de på en stige som ikke var helt trygg. I alle fall syntes ikke Elisabeth at den var trygg.

De hadde også fått tid til å prøve det flotte kirkeorgelet, og selv om ingen av dem kan spille, klarte de å få fram enkle melodier. Maten de spiste var Dominos Pizza.

Albertine fortalte at det var barna selv som hadde funnet på en overraskelse til neste dag. Da gudstjenesten startet, var nemlig ingen av dem å se. Tårnagentene var

rett og slett forsvunnet. Elisabeth måtte etterlyse dem og da spratt både ballonger og agenter fram fra orgelpipene øverst i kirkerommet.

Disse agentene var virkelig noen flotte representanter fra menighetens barn. De var veldig sprudlende og glade. Alle tre hadde vært tårnagenter før, og de var glade for at de var med i år også. De syntes egentlig litt synd på de barna som ikke kunne være med eller ikke ville. Alle tre sa de ville virkelig anbefale andre å være tårnagent.

Barnesiden

Jesus og barna – quiz:

1. La de små barn komme til...

- a) meg
- b) Jerusalem
- c) peter

2. Hvem var det som hindret barna i å komme til jesus?

- a) tyvene
- b) røverne
- c) disiplene

3. hvorfor skal man ikke hindre barn i å komme til jesus?

- a) fordi guds rike hører dem til
- b) fordi alle barn er snille
- c) fordi jesus hadde godteri til dem

4. Hvordan må man være for å komme inn i guds rike?

- a) som et lite barn
- b) snill som et lam
- c) sterk som en løve

5. hva gjorde jesus med barna når de kom til ham?

- a) ga dem godteri
- b) kjeftet på dem
- c) la hendene på dem og velsignet dem

Avstemt med Jesu budskap

Tekst: Judith Anne Kokkinn

Altertavlen fra kirken i Ravenna, Italia.

Foto: Wikimedia Commons

Jeg er glad for å være medlem av Den Evangelisk Lutherske Frikirke. «Evangelisk» betyr i korte trekk «stemmer overens med Jesu budskap». Dokumentasjonen som finnes om Jesu budskap står i Bibelen. I dag tar mange til orde for at vi kan glemme flere av Jesu utsagn, både om hans soningsoffer for oss på Korset og det bevitnede beviset på hans seier over døden i oppstandelsen som middel til befrielse for oss – både i dette livet og det neste.

Mange teologer og synsere kan ikke forsones seg med den underliggende forutsetning for Jesu død: At Guds kjærlighet er betinget. Rart egentlig – fordi i de viktigste relasjonene med andre samtykkende voksne i dette livet – er **betingelser** sentrale. Om det gjelder nære venner eller par-

forhold ønsker vi gjensidig fortrolighet, trofasthet, nærhet med mer. Hvis den ene parten ikke respekterer en slags eksklusivitet i forholdet – at visse ting enten er taushetsbelagte overfor utenforstående eller private i forholdet – går det som oftest galt.

Mange vil likevel ikke godta at Gud nærer en type eksklusivitet i Hans forhold til sine skapninger. De fleste mennesker i Norge i dag føler at de er gode, humane, omsorgsfulle, lovlidige og omtenkssomme. Ordene «synd» eller «hat» vil de ha seg frabedt som gjeldene for deres person. Dermed er ingen soningsoffer, forsoning eller befrielse fra synd og skam nødvendig i deres øyne.

For mange år siden tok jeg videreutdanning i barne- og ungdomspsykiatri. På pensum stod en artikkel av en berømt en-

gelsk barnepsykiater, Donald Winnicott: «*Hate in the counter-transference*». «Hat» var en akseptert følelse som Winnicott innså lett kunne oppstå hos terapeuter og hjelpere når de «gav lillefingeren» og følte at pasienten «tok hele hånden». Winnicott ga et eksempel fra egen praksis og oppmuntret leserne til å sikre gode tidsmessige rammer rundt terapien deres, slik at følelsene overfor pasienten ikke bikket over i et ubevisst hat. Han var ikke redd for å mene at **hat** kunne snike seg inn i følelsesregisteret til de ellers så omsorgsfulle og rettskafne hjelperne.

Da jeg kom tilbake til min tro – etter 40 år som humanist – var innrømmelsen av hatet jeg næret mot en som hadde både sveket og gjort meg mye vondt da jeg var i 20-årene, nøkkelen til min omvendelse. Dette hatet mot en person hadde forårsaket **avstand mellom meg og Gud**.

Du sviktet aldri, Herre Krist – du sviktet ei, – selv når ditt svar på all min bønn var nei og nei. For når jeg skalv av uro, angst, og gråt i nød, da kom du med din fred, kjøpt i din død.

Ja, Herre, det var godt i nattens spente gru å se ditt kors. Å, brystet åndet ut: det var jo du som engang gråt og svedet angstens sved, – og det var du som bad om skånsel da du led.

Å, Herre Jesus, det var du som ble forrådt, med torner kronet, narrekledd, og blodig slått. Og da de naglet deg til korsets skammens tre, da var du bare avmakt, kval og ynk å se.

Da spottet de og ropte: Frelser, frels deg selv! Forlat ditt kors! Krev hjelp fra dette sorte himmelhvelv! Men da, i mørkefyrstens avgrunnsdype natt, var du, Guds egens sønn, av Gud forlatt.

Bekjennelsen av dette ble avgjørende for den befrielsen som jeg opplevde: Et nytt liv i et nært felleskap med Gud Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd. Jeg ville også følge Jesu bud om å bekjenne overfor den som hadde såret meg. Da vedkommende allerede var død, var den nærmeste vedkommendes søster som med takknemlighet tok i mot min bekjennelse.

Vårt forhold ble gjenopplivet og til velsignelse for oss begge.

(1. Johannes brev 1. 8–2.5)

Diktet «Pasjon», skrevet i desember 1940 av forfatter Ronald Fangen (1895–1946), gjenspeiler et evangelisk troskap mot Jesu budskap slik det er gjengitt i Bibelen. Fangen var da innlagt på Ullevål sykehus etter et nervesammenbrudd i et Nazi-fengsel. Her er Jesus både et forbilde og en befrier fra «*hevnsens tørst og nag og hat*».

Da var du gitt den stengte himmels verden helt til priMen enda lovet du en røver åpen vei til Paradis.

Og kongelig befridd for hevnsens tørst og nag og hat, var det i selve dødens stund for bødlene du bad.

Du frelsesfyrste, konge, til korset naglet fast, – å, aldri seiret livet slik som da ditt hjerte brast. Da skalv de, mørkemaktene, rådløst i avmaktens gys, – hvor skulle de vel skjule seg for påskemorgens lys?

Ja, når mitt spente, pinte sinn ser deg i nattens nød – da viker angsten for den fred du kjøpte i din død. Da vet jeg at det er en Gud, og at han er min far. Om han er skjult, så er han nær. Og jeg skal få hans svar.

Du Herre, er det sikre pant. Du er det klare bud fra ham som ingen her kan se: den lysomspente, skjulte Gud. Deg ser vi, Herre. Og jeg vet: ved slutten av min vei, når dette hjertets uro dør, – da skal jeg møte deg.

Menighetsweekend 7.– 9. september på Hermon

I høst får du en ny fantastisk mulighet til enda en gang å komme til Hermon Høyfjellssenter i Sudndalen. Alle, både små og store, er velkommen til å delta på menighetsweekend.

Detaljert program kommer etter hvert, men vi tør allerede nå røpe følgende:

- Fredag kveld serveres middag fra kl. 20.00, så møtes vi i peisestua etterpå.
- Lørdag starter med frokost og temamøte i peisestuen, deretter blir det tur ut i frisk natur med høstfarger, og eventuelt badeland for de som ønsker dette. På kvelden møtes vi for middag, deretter blir det møte i peisestua med alvor, lek og moro, og et avbrekk med kaffe og kake.
- Søndag starter med frokost, deretter gudstjeneste, før det blir tid for en spasertur ute eller en ny tur i badeland. Så møtes vi til lunsj før vi vender nesene hjemover.

Priser

Kr 1.445,- pr. voksen person i dobbeltrom

Alder 0 - 2 år - gratis

Alder 3 - 5 år - ¼ pris

Alder 6 - 11 år - ½ pris

Alder 12 - 15 år - ¾ pris

Rabattene gjelder på foreldrenes soverom.

Tillegg enkeltrom kr 300,- (kr 150,- pr. døgn) – begrenset antall!

Betaling på kontonr.: 3000.15.39813 (merk betalingen med «Menighetsweekend»).

Ønsker du å spise lunsj på Hermon lørdag? Henvend deg i resepsjonen etter frokost.

Er det noen som ikke har bil eller avtale om å sitte på, vennligst gi beskjed ved påmelding. Vi skal sørge for skyss til alle.

Det er begrenset med plasser, så meld din interesse så så snart som mulig – så får du tilbakemelding på om det fortsatt er ledige plasser. Ta kontakt på: post@vestrefrikirke.no

På hjemlige trakter

Tekst: Kjetil Øvensen

Da England arrangerte fotball-EM i 1996, sang engelskmennene «Football's coming Home» fra tribunen. Endelig var fotballen kommet tilbake til landet der den hørte hjemme. Når Frikirkens hovedkontor flytter inn i Vestres lokaler er det en 40 år gammel drøm som endelig blir realisert. Litt humoristisk vil gamle travere i Vestre Frikirke hevde at det er her hovedkontoret hører hjemme.

Hvis vi skruer tiden 40 år tilbake var Josefines gate, fra Bislett mot KG, dominert av Frikirken. I Josefinesgt. 3B og 5 lå Luthersk Bibel- og menighetsseminar (LBM). Leiligheten i underetasjen i Josefinesgt. 10 var i Vestres eie. Sågar bodde vaktmester Foss i Josefinesgt. 1, fram til 1974. Vestre gikk med byggeplaner. Det gamle kirkebygget fra 1920 manglet en del fasiliteter. Som kontorer og menighetssal. På den tid var Jens Lund Andersen både pastor i Vestre og samtidig synodeformann for hele kirkesamfunnet. Han tenkte stort. Synodekontoret hadde tilhold i Kristian IVs gate. Hvorfor ikke samle all virksomheten i Josefines gate? 2. og 3. etg. i tilbygget til Vestre langs Josefines gate ble derfor planlagt til Frikirkens synodekontor. Man kan forestille seg et tilbygg på bare én etasje, på gateplan. Det ble 3 etasjer. Heldigvis!

Jens Lund Andersen var svært omdiskutert i kirkesamfunnet. Han hadde blankpusset de lutherske bekjennelsesskriftene og nå

framstod Frikirken mer som kirke enn bedehus. I dette arbeidet hadde Lund Andersen sterk støtte fra miljøet rundt LBM. På langt nær alle i Frikirken likte den nye kursen. Mange ville beholde de gamle formene med bønne- og vitnemøter, ikke nye liturgiske ledd og pastorer med rundsnipp. På slutten av 70-tallet startet også utredninger om kvinnes stilling i kirkesamfunnet, i regi av synodestyret. Også dette følte seg som å stikke hånden inn i et vepsebol.

Tilbygget i 3 etasjer stod ferdig i 1981. Uten Frikirkens synodekontor. Noen i kirkesamfunnet syntes nok det ble i meste laget med samling av makt i Josefines gate. Det viste seg at flytting av kontorer ikke var forankret i noe vedtak på synodeplan. Synodekontoret forble værende i Kristian IVs gate. Men LBM hadde fått nytt undervisningsrom og kontorer til sine lærere i Vestres lokaler. Vestre måtte finne leietaker til lokalene i 2. og 3. etg. Man kom i kontakt med Rank Xerox og fikk leid ut lokalene til en god pris. Det trengtes. Byggekostnadene hadde doblet seg og vel så det i forhold til budsjett.

Det ble kopimaskiner i stedet for «trosartikler». Senere kom arkitektfirmaet Arch Uno inn og ble der i flere år. Da Arch Uno flyttet ut av 3. etg., ble denne omgjort til pastorbolig i 1991. Senere flyttet arkitektene ut av 2. etg. også. Etasjen ble gjort om til hybler for studenter. De siste årene har

begge etasjer vært studenthybler. Men lokalene er opprinnelig bygd for kontorformål og best egnet til dette, gjerne av kirkelig eller humanitær karakter. Når det gjelder synodekontoret, flyttet det fra Kristian IVs gate fram til Frikirkens Hus i Kongsveien 82 på Holtet. Før dette hadde Østre og Vestre drevet aldershjem her. Frikirken sentralt overtok tomten i 1991. Den gamle bygningen ble oppgradert og utvidet. I tillegg til synodekontoret, flyttet også LBM inn her i 1993. Siden har det vært ganske stille i Josefines gate. Frikirken valgte å selge den attraktive tomten i Kongsveien 82 på det åpne marked i 2012. På et tidspunkt hadde man endret navn fra synodekontor til det mer «imaginære» navnet frikirketorget. Frikirketorget var på jakt etter nye kontorer. Vestre var på tilbudssiden også da. Frikirketorget valgte heller å leie lokaler i Storsalen i Linstows gate 3, 5. etg. Navnet frikirketorget er siden forlatt. Nå heter det Frikirkens hovedkontor.

Det må være lov å uttrykke at plasseringen i Linstows gate har virket unaturlig. Sett utenfra har kontoret levd en anonym tilværelse og i skyggen av Normisjon disse 6 årene.

Dette er selvfølgelig en situasjonsbeskrivelse sett fra Oslo Vestre menighets synsvinkel. Avslutningsvis må det poengteres at den nye leietakeren og utleier ikke har kirkepolitiske baktanker med samlokaliseringen. Utleierforholdet er rent profesjonelt. Det vil garantert oppstå situasjoner der Vestre og Hovedkontoret har divergerende syn. Hovedkontoret er ikke ensbetydende med Vestre, eller Kraftverket. Og Vestre eller Kraftverket er ikke ensbetydende med Hovedkontoret. Frikirkens hovedkontor har aldri ligget på Bislett tidligere. Men ut fra miljøet rundt LBM og Vestre har det likevel følt som mye av identiteten til Frikirken ligger igjen i gata. Uansett må det være positivt at hovedkontoret leier lokaler hos en av sine egne. Derfor ønsker vi Frikirkens hovedkontor velkommen til oss!

En helt personlig refleksjon etter et tilsynsbesøk

Tekst: Torunn Nasset, leder i menighetsstyret

I dette nummeret av menighetsbladet vil jeg dele med dere noen tanker etter at menigheten har hatt tilsynsbesøk.

Først – hva er et tilsynsbesøk?

Frikirken i Norge er delt i fire tilsynsområder (presbyterier). Hvert område har to tilsynsmenn (leder og nestleder i tilsynsområdet) som har ansvar for å føre tilsyn med menighetene i presbyteriet. Det betyr at de skal besøke menigheten, gå gjennom referater og dokumenter for å se om menigheten drives i tråd med forfatning og reglement, møte menigheten på en gudstjeneste og ha samtaler med eldsteråd, diakonråd, menighetsråd og ansatte. Alle medlemmer i menigheten kan også be om samtale med tilsynsmannen. Etter tilsynsbesøket skriver tilsynsmannen rapport fra tilsynet.

Tilsynsbesøk i Vestre

Vestre hadde besøk av tilsynsmann/presbyterieformann Gunnar Johnsen i april. Han gjennomgikk dokumenter sammen med administrativ leder og hadde samtaler som nevnt over. Han møtte menigheten på gudstjeneste 8. april. På kirkekaffen ledet han en engasjerende samtale om menigheten.

Jeg vil fokusere på samtalen han hadde med menighetsstyret.

Tilsynsmannen innledet møtet med menighetsstyret med å be alle i styret si litt om egen bakgrunn og forhold til Vestre. Det ble en åpen samtale som bidro til at vi ble bedre kjent med hverandre og fikk en dypere forståelse av

hvorfor vi alle ønsker å bidra til at menigheten skal «vokse i kjærlighet».

For meg var det liten aha-opplevelse at tre medlemmer i styret er oppvokst i Vestre, fire har 25–40 års «fartstid» i menigheten og en har fire års medlemskap i menigheten. Fem av menighetsstyrets medlemmer har sunget i Angelos. Alle ga uttrykk for en sterk tilknytning og kjærlighet til Vestre og uttrykte et ønske om å «gi noe tilbake til menigheten» Dette ble en viktig bevisstgjøring for meg – vi har et menighetsstyret som ikke ser på dette vervet som en plikt, men har et oppriktig ønske om å bidra til vekst og utvikling i menigheten.

Tilsynsmannen ga også tilbakemelding på at menigheten har en god struktur og god orden papirene sine. Han oppmuntret oss til ikke å være motløse til tross for en krevende situasjon uten pastor og med et lite eldsteråd, og poengterte at menigheten har mye å bygge videre på. Som leder av menighetsstyret var det en oppmuntring å møte tilsynsmannen gjennom flere samlinger under tilsynsbesøket.

En personlig refleksjon: Det er bra at vårt kirkesamfunn har ordninger for å følge opp arbeidet i menighetene. Et tilsynsbesøk er ikke en kontroll i ordets negative forstand, men en mulighet til å rette et konstruktivt kritisk blikk på egen virksomhet og få mulighet til å korrigere ting som kan bli bedre.

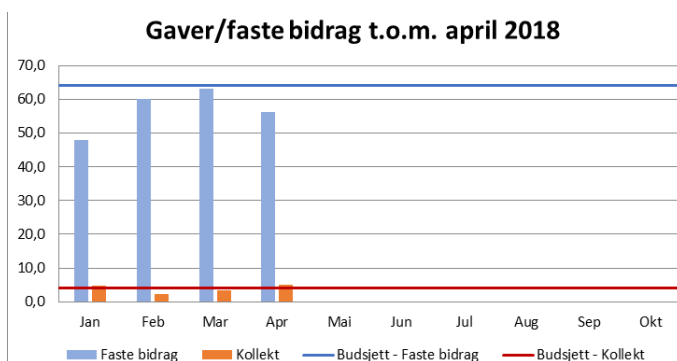
Når tilsynsmannens rapport foreligger, vil menighetsstyret behandle den og vurdere om det er behov for å følge opp med konkrete tiltak.

Økonomi

Tekst: Sølve Fredheim, økonomiansvarlig i menighetsstyret

Treg start på det nye året

Første tertial 2018 er tilbaketrukket, og det har så langt vært mindre giverinntekter enn budsjettet. Ved utgangen av april har vi fått inn kr 227.400,- i faste bidrag og kr 15.400,- i kollekt. Det er 11 % mindre enn budsjett. Sammenliknet med samme periode i fjor er det 10 % lavere. Kanskje har noen glemt å justere opp de månedlige bidragene? Husk at utgiftene stiger år for år, og da må inntekts-siden følge på. Husk muligheten til å tegne seg som fast giver. Det kan du gjøre ved å gå inn på www.vestrefrikirke.no og fylle ut skjemaet for å opprette avtalegiro.

Årets innsamlingsaksjon

I Vestre Frikirke kan vi glede oss over et vakkert kirkerom. Men som mange kirkegjengere har lagt merke til er det behov for å fikse vinduene som er utsatt for vind, vær og forurensning. Gamle vinduer varer lenger enn nye dersom de blir tatt vare på, og for å redde dem er det nå blitt helt nødvendig med rehabilitering av 4-5 vinduer i kirken. De skal kittes om, pusses og males – og slik håper vi å kunne beholde de gamle vindusglassene. Derfor har vi kalt innsamlingsaksjonen «På ramme alvor»!

Vi har laget en egen innsamlingside på nett, <http://spleis.no/32083>, for å gjøre det enkelt å kunne følge med på hvor mye som er kommet inn og hvor mange som har gitt. Dette er gjort for å lette administrasjonsarbeidet og for å være transparent med hva som samles inn. Det er flere måter å støtte innsamlingen på. Du kan betale med bankkort/kredittkort eller Vipps. Hittil har de fleste gitt et valgfritt beløp, men du kan også støtte innsamlingen ved å velge en belønning. Det finnes flere typer belønninger, og jeg oppfordrer dere alle til lese det som står på innsamlingsiden.

Det koster ca. kr 15.000,- for en fagmessig restaurering av ett vindu. Jeg oppfordrer alle til å være med og gi slik at vi kan nå vår målsetting om kr 60.000,-. I skrivende stund har vi fått inn bare kr 10.300,- og da trenger vi noen skikkelige skippetak for å komme i mål til St. Hans! Da vet du hva feriepengene kan brukes til!

Alt klart for flytting

Tekst: Geir-Arne Johansen og Ane L. Tveit

Snart er Frikirkens hovedkontor på plass i Josefines gate, og i den forbindelse har vi intervjuet Marit Ecklo Brevik, som er daglig leder ved hovedkontoret, og synodeforman Jarle Skullerud.

Intervju Marit Ecklo Brevik:

Når skal hovedkontoret etter planen være helt på plass i Vestre?

Vi overtar lokalene i Vestre 1. juni og må være ute av nåværende lokaler utgangen av juni, så svaret er egentlig 1. juli. Men jeg regner jo med at vi trenger både sommeren og litt av høsten på å komme helt på plass.

Hvordan synes du prosessen har vært så langt, med alt som skal planlegges, organiseres og tilrettelegges? Er vi i rute?

Alle på hovedkontoret bidrar med sitt, og sammen skal vi få dette til på en god måte. Jeg synes vi er greit i rute, men regner med at vi vil kjenne på litt mer stress når flyttedatoen nærmer seg enda mer. Flytting er både slitsomt

og spennende. Jeg gleder meg veldig til at vi skal komme på plass i Vestre!

Hva tenker du om at Frikirkens hovedkontor nå skal dele hus med en av Frikirkens menigheter? Forventninger?

Jeg synes det er flott at hovedkontoret skal være i samme bygg som ikke bare én, men to av Frikirkens menigheter. Vår primær oppgave er å serve menighetene, og da er det nyttig for oss å være tettere på i det daglige. Jeg ser frem til fellesskap og samtaler med de ansatte i Vestre og Kraftverket.

Intervju Jarle Skullerud:

Hvem er Jarle Skullerud?

Jeg er far til tre jenter, og gift med Heidi. Vi bor for tiden på Tomter i Østfold. Jeg har vokst opp på Gjøvik, jobbet som bibelskolelærer, ungdomsarbeider og menighetsveileder før jeg meldte meg inn i Frikirken. Her har jeg vært daglig leder i FriBU og pastor i Telemark.

Jeg var Bibelskolelærer i NLM og jobbet som menighetsveileder for Willow Creek Norge. Har også jobbet som studentarbeider i NKSS Laget. Jeg er over gjennomsnittet interessert i kaffe og matlaging, og liker å fotografere.

Hva inspirerer deg til å lede vårt kirkesamfunn?

Jeg tror at den lokale kirke er verdens håp. Og da jeg ble bedt om å stille til valg som leder for vårt kirkesamfunn, tenkte jeg etterhvert at jeg kanskje kunne bidra til at våre menigheter når nye mennesker, utrufter unge generasjoner til lederskap og lever ut sin tro hjemme og ellers i hverdagen.

Til ettertanke...

Tekst: Elisabeth Sæverås

I denne andakten vil jeg låne noen ord fra en annen i forbindelse med temaet for dette menighetsblad-nummeret. Temaet, som jo handler om at vi til sommeren får nye naboer/inflyttere/venner/medarbeidere/ledere/sauer/hyrder i hus (alt etter hva man vil kalle Frikirkens hovedkontorstab), fikk meg til å tenke på en ting. Eller, det er ikke en ting egentlig, det er en holdning, en verdi, et perspektiv, et redskap og en egenskap; nemlig åpenhet. Forfatteren Ray Simpson har beskrevet åpenhet i boken «Enklere, dypere, sannere», i et avsnitt som jeg nå vil dele med dere:

«Åpenhet betyr at vi ikke lukker våre hjerter for Guds nærvær og for Guds muligheter, i alle mennesker, i alle ting, i alle situasjoner. Det forutsetter at vi søker Guds vilje, øver oss i å skjelne den, for så å handle etter den. Det er når vi begynner å vandre med Ånden som veileder, at vi får se Guds vilje, samme hvor haltende våre skritt er.

Dette er selvfølgelig ikke noe jeg kan gjøre alene, men jeg håper og tror at jeg kan være med å løfte frem andre, slik at vi i fellesskap kan leve sterkere som kirke.

Hvilke fordeler ser du i at Frikirkens hovedkontor flytter under samme tak som Vestre Frikirke?

Jeg synes det er gledelig at vi kan leie lokaler hos en av våre egne menigheter. Jeg håper at lokalene skal bli tjenlige, og at menighetene som holder til i bygget skal oppleve det som godt at vi er der.

Åpenhet er det motsatte av å holde fast på ting. Åpenheten krever et barnlig sinn. Voksne stenger igjen og bygger tykke og intrikate forsvarsmurer, fordi de er redde for å bli såret av den fortærende egoismen blant oss. Noen voksne er åpne og risikovillige i forretningsliv eller fritidsaktiviteter mens de klatrer på sin egen karrierestige, men blir harde og trekker seg tilbake til komfortsoner så snart de har nådd sine mål. Uttrykk som «jeg har nok med meg selv», «barmhjertighet begynner i eget hus», eller «mitt hjem, min borg» gjenspeiler denne tendensen til å stenge av».

Kanskje dette er noe vi kan tenke på i tiden fremover? Både i forbindelse med at vi får hovedkontoret inn i vårt «hjem og borg», men også med tanke på menighetens vei og fremtid? Og kanskje ellers i livet. Jeg tror hvert fall det medbringer mye positivt i å strebe etter det å ha et barnlig og åpent sinn!

Ha en god førsommerstid!

Med vennlig hilsen fra menighetsarbeideren

Dugnad kan være ekstrem sport!

Tekst: Jostein Holen

Torsdag 31. mai flyttet hybelboerne våre ut fra leilighetene i 2. og 3. etasje. Lokalene var utleid til Frikirkens Hovedkontor allerede fra 1. juni, så vi hadde bare noen timer på oss til å få begge leilighetene i orden!

Et par gutter fra KG har hatt i oppgave fra skolen å gjøre veldedig arbeid hos oss noen timer. Det er vi veldig glade for, og det passet helt utmerket at de kunne komme og gjøre en innsats fra lunsj denne dagen. De bar ut mye av møblene som Vestre eier og som hadde blitt stående på hyblene, og disse ble plassert i undervisningsrommet.

På ettermiddagen startet dugnaden. Vi var syv innsatsvillige medlemmer fra Vestre som stilte opp. Spesielt badene trengte en grundig vask, garderobeskap måtte skrues fra hverandre og bæres bort og, flere møbler og diverse kjøkkenutstyr måtte fjernes. Det ble en laaang kveld før vi var sånn passe fornøyd. Til alt hell stilte Hilde Charlotte Mørland med en overgådig

mengde ruccola-suppe og pølse/lompe for å holde energien oppe.

Neste morgen kom Frikirkens Hovedkontor på overtakelsesbefaring. Nøkler ble overlevert og overtakelsesdokument ble signert. Noen småting gjenstår for oss, men her ble det også gjort en innsats søndag 3. juni, så dette mener vi at vi har kontroll på.

Hovedkontoret har gjort avtale med et håndverkerfirma om at vegger og tak skal males, teppebelegg fra to av soverommene skal fjernes, og en skillevegg skal fjernes m.m. Det skal også legges inn fiberkabel for internett. Så er planen at Hovedkontoret flytter inn 25. juni. For oss gjenstår det nå å kvitte oss med møblene som stod i lokalene, Britt Randi Hanssen tok utfordringen og la ut på Finn.no. Hun har sammen med Reidulf Hanssen allerede solgt mye!

Hjertelig takk til alle som deltok på dugnaden!

Dugnadsgjengen tar en velfortjent pust i bakken. (Foto: Hilde Charlotte Mørland)

Program for Oslo Vestre Frikirke sommeren 2018

Onsdag 20. juni kl. 12.00: Sommeravslutning for Ytremisjon og seniortreff
Oppmøte utenfor Thief Hotel på Tjuvholmen.

Søndag 24. juni kl. 11.00: Gudstjeneste felles med Østre.
Reidulf Hanssen taler, sang av Katrina Myhren.

Søndag 5. august: Felles gudstjeneste i Østre Frikirke.

Søndag 12. august: Felles gudstjeneste i Østre Frikirke.

Søndag 19. august kl. 11.00: Gudstjeneste i Vestre.

Søndag 26. august: Dagen i Stensparken.
Felles med Fagerborg menighet.

Torsdag 30. august kl. 19.00: Inspirasjonskveld.
Innlegg til inspirasjon ved Eyvind Skeie, prest, forfatter og låtskriver.

Søndag 2. september kl. 11.00: Gudstjeneste.

Mandag 3. september kl. 12.00: Seniortreff.
Tidligere Helse og Eldrebyråd i Oslo Kommune, Aud Kvalbein, kommer.

Fredag 7. – søndag 9. september: Menighetsweekend til Hermon
Husk påmelding så snart som mulig!!

I Oslo Vestre Frikirke er det gudstjeneste hver søndag kl 11.00, og bønn kl 10.30. Det er alltid kirkekaffe med hjemmebakke kaker. Kveldsmesser arrangeres hver siste onsdag i måneden kl 19.00. Ytremisjonen har møte en gang i måneden og seniortreff arrangeres hver første mandag i måneden kl 12.00.

B-blad, Porto betalt

Ettersendes ikke, men returneres med informasjon om ny adresse til:

Oslo Vestre Frikirke, Pilestredet 69,
0350 Oslo

*Det blir sagt og skreve møje sant
om liv og lere som sprike
men i avmakt, som ein diamant
gjømme kjerka ditt rige*

*For bakom fromme ord og tågeprat
Der kan eg møda deg
Som har gått så tunge steg
For å møda meg*

Fra Djube spor.

Tekst: Erik Hillestad. Melodi: Sigvart Dagsland